

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 1.Pf.20.626/2020/3.

A felperes: felperes neve, **felperes címe**

A felperes képviselője: Dr. Czeglédy és Társai Ügyvédi Iroda, **felperesi jogi képviselő címe**

Az alperes: **I. rendű alperes neve, I. rendű alperes címe**, I. rendű,

II.rendű alperes neve, **II. rendű alperes címe**, II. rendű

Az alperes képviselője: Balsai Ügyvédi Iroda, **alperesi jogi képviselő címe**, aki az I. és II. rendű alperest képviseli

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 64.P.20.976/2020/10.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és arra kötelezi az I. rendű alperest, hogy a **internetes portál neve** internetes portálon a **megjelenés dátuma „cikk címe”** címmel megjelent cikkel azonos helyen és betűtípussal, valamint azonos betűméretben, 8 napon belül, a cikk címe alatt, annak elérhetőségéig tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt:

„**A megjelenés dátuma a internetes portál neve** online felületünkön közzétett »**cikk címe**« című online cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy felperes neve polgármester a munkatársainak, bizalmasainak azt mondta, hogy készítsék elő a költségvetést, mivel ő úgysem ért ahhoz”.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 9.525 (kilencezer-ötszázhuszonöt) forint perköltséget. A II. rendű alperes által fizetendő illeték összegét 18.000 (tizennyolcezer) forintra leszállítja és kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - az állami adó- és vámhatóság felhívásában megjelölt módon, határidőben és számlára - 18.000 (tizennyolcezer) forint illetéket.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 4.760 (négyezer-hétszázhatvan) forint másodfokú perköltséget. Kötelezi a felperest és a II. rendű alperest, hogy fizessenek meg az államnak - az állami adó- és vámhatóság felhívásában megjelölt módon, határidőben és számlára - személyenként 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az I. rendű alperes szerkesztésével és a II. rendű alperes kiadásában működő **internetes portál neve** internetes hírportálon **megjelenés dátuma „cikk címe”** címmel jelent meg egy cikk. Szerepel benne, hogy „(A) polgármestert annyira

lázba hozta a tervezet, hogy annak finisében (tudniillik a költségvetésnek) több napra szabadságot vett ki, értesüléseink szerint közeli munkatársainak, bizalmasainak pedig azt mondta, hogy készítsék elő a költségvetést, mivel ő úgysem ért ahhoz". A felperes 2020. február 28-án közölt helyreigazítási kérelmét az I. rendű alperes nem teljesítette.

- [2] A felperes keresete arra irányult, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest a következő helyreigazítás közzétételére: „A **megjelenés dátuma** napján a **internetes portál neve** online felületünkön közzétett »**cikk címe**« című online cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy felperes neve polgármester szabadságra ment a költségvetés előkészítésekor, továbbá valótlanul állítottuk, hogy munkatársainak, bizalmasainak azt mondta, hogy készítsék elő a költségvetést, mivel ő úgysem ért ahhoz". A II. rendű alperest a perköltségben kérte marasztalni. Keresetének jogalapjaként a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. §-át, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 496. § (1) bekezdését jelölte meg.
- [3] Előadta, hogy a 2020-as évi költségvetés tervezési munkálatai 2020. január 8-án kezdődtek meg a költségvetési egyeztetési tárgyalások megszervezésével. A 2020. január 14. és 22-e között zajló tárgyalásokról a felperes folyamatosan egyeztetett az előkészítést végző jegyzővel. A 2020-as évi költségvetés rendelet tervezete 2020. január 31-én készült el, ezután a felperes politikai egyeztetéseket tartott. A 2020. február 3-án kezdődő héten a felperes által kért változtatásokat az önkormányzat pénzügyi irodája 2020. február 8-ig hajtotta végre. A felperes 2020. február 7-én szabadságon volt. A képviselő-testület 2020. évi költségvetési rendelet tervezetét **megjelenés dátuma** fogadta el. A felperes a kifogásolt közléseket valótlan tényállításoknak tekintette. Értelmezése szerint a cikk tartalma abban foglalható össze, hogy polgármesterként az e tevékenységgel járó feladatokhoz nem ért, azokba nem is hajlandó beletanulni, kivonja magát a feladatok alól, szabadságra megy és hozzá nem értését munkatársainak, közeli bizalmasainak is bevallja. A költségvetés előkészítő szakasza január 31-én lezárult, abban azonban aktívan közreműködött.
- [4] Az „alperes" (helyesen: alperesek) érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperes perköltségben marasztalására irányult. Hivatkozásuk szerint a felperes maga adta elő, hogy február 7-én szabadságra ment, a költségvetés előkészítése pedig a képviselő-testülethez történő előterjesztésig tart, tehát megfelel a valóságnak, hogy a költségvetés előkészítésének időszakában a felperes szabadságon volt. A „felperes" (helyesen az I. rendű alperes) a kereset második részét illetően a cikk szerzőjét kérte tanúként meghallgatni, mivel az újságíró informátorának személyét nem kívánta felfedni.
- [5] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és a felperest az állam javára 36.000 forint illeték megfizetésére kötelezte. Az első kifogásolt kijelentés („a polgármester szabadságra ment a költségvetés előkészítésekor") vizsgálatánál abból indult ki, hogy a felperes helyreigazítási kérelmében nem a szabadság tartamára vonatkozó állítást („több napra"), hanem azt kifogásolta, hogy a költségvetés előkészítő szakaszában ment szabadságra. A február 7-én igénybe vett szabadság a költségvetés előkészítésének az időszakára esett, figyelemmel arra, hogy a költségvetést az elfogadásra jogosult képviselő-testület február 19-i ülésén tárgyalta. Az előkészítési szakasz tartama nem szűkíthető le a rendelettervezet hivatali apparátusának tevékenységére, mert az ezt követő politikai egyeztetés is része a költségvetés előkészítésének. Következtetése szerint a felperes nem a valóság hamis színben való feltüntetését, hanem azt kifogásolta, hogy egy valós szabadságot úgy tárt a nyilvánosság elé, mintha az annak bizonyítéka lenne, hogy a felperes a feladatait nem végzi el, a költségvetés előkészítésében nem veszi ki a részét. Az elsőfokú bíróság figyelemmel volt a Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiumának 15. számú állásfoglalásában foglaltakra, amely szerint kifejezett kérelem hiányában a bíróság az eljárás során feltárt valóságot nem teheti a helyreigazító

közlemény részévé. A helyreigazítás iránti kérelem társadalmi rendeltetésének nyilvánvalóan akkor felel meg, hogy ha valótlán tartalom mellett kiderül, hogy mik a való tények, ezeket azonban a felperesnek kell keresetében meghatároznia, hiszen a PK 15. számú állásfoglalás alapján a közlemény szövegét a bíróság a kérelem és az ellenkérelem keretei között állapítja meg. Az elsőfokú bíróság értelmezése alapján a cikknek a költségvetés előkészítésével kapcsolatos lényegi közlése az, hogy a felperes annak ideje alatt szabadságon volt, ez pedig megfelel a valóságnak.

- [6] A második sérelmezett közlésre vonatkozó keresetet azért utasította el, mert nem tartotta összeegyeztethetőnek a sajtó-helyreigazítás társadalmi rendeltetésével. A cikk olvasói számára egyértelmű, hogy a költségvetés előkészítése olyan komplex pénzügyi és jogi folyamat, amelyhez egy személy önállóan nem érthet. Emiatt a felperes személyiségének megítélése szempontjából lényegtelennek tartotta, hogy valóban közölte-e a hozzá nem értését közvetlen munkatársaival. Következtetése szerint a második állítás a PK 12. számú állásfoglalás II. pontja szerint a helyreigazítást kérő személyének megítélése szempontjából közömbös részletnek, pontatlanságnak, lényegtelen tévedésnek minősül, amely miatt a felperes helyreigazítást nem kérhet. Az elsőfokú bíróság a Pp. 276. § (5) bekezdés alapján mellőzte a tanú meghallgatására tett indítványt, mert a releváns tények tekintetében okirati bizonyítékként a tanú nyilatkozata rendelkezésre állt. A második közlést illetően - a követelés eltérő okból elutasítása miatt - nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy a közlés megtörtént-e. A perköltségre vonatkozó döntést a Pp. 83. § (1) bekezdés, az illetékefizetésre kötelező rendelkezést az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (3) bekezdés *b)* pont, a 42. § (1) bekezdés *a)* pont, a 62. § (1) bekezdés *f)* pont alapján hozta meg. Az illeték megfizetésének módjáról és határidejéről a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés szerint rendelkezett.
- [7] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes fellebbezett. Jogorvoslati kérelme az elsőfokú ítélet keresete szerinti tartalommal történő megváltoztatására irányult.
- [8] A másodfokú bíróság által gyakorolni kért felülbírálati jogkört a Pp. 371. § (1) bekezdés *c)* pontban jelölte meg. Megítélése szerint az elsőfokú ítélet mindkét kifogásolt közlés tekintetében sérti az Smtv. 12. § (1) bekezdését és a Pp. 496. § (1) bekezdését.
- [9] A felperes értékelésében az első kijelentés lényegi tartalma az, hogy a felperest nem érdekelte a költségvetés előkészítése, abban nem vett részt, hanem szabadságon volt. Ezzel szemben azonban a felperes az egyeztetéseken és az előkészítés folyamatában részt vett, csak azután ment el, mindössze egy nap szabadságra. Megismételte az elsőfokú eljárásban előadott, általa valónak tartott releváns tényeket és kifejtette, hogy az igénybe vett szabadság tartama nem szolgáltat kellő ténybeli alapot ahhoz, hogy az első kijelentés a cikk okszerű következtetéseként lenne kezelhető.
- [10] A felperes megítélése szerint az elsőfokú bíróság a második kijelentéssel kapcsolatban is téves következtetésre jutott. Az ugyanis egyértelmű tényállítást tartalmaz, amelyet az alperesek nem bizonyítottak. Állításuk valóságának bizonyítására az újságíró tanúvallomása nem is lett volna alkalmas. A felperes személyisége szempontjából a második kijelentés valótlán állítás, amely nem a tévedés kategóriájába tartozik és nem is lényegtelen. Az elsőfokú bíróság nem tehetett volna olyan megállapítást, hogy a felperes nem ért a költségvetéshez. A cikk ugyanis az ítélet indokolásában foglaltakkal szemben nem arról szól, hogy a költségvetés elkészítése olyan bonyolult és összetett folyamat, amely több ember szakértelmét és munkáját igényli, így azt önmagában egy ember egyébként sem lenne képes elvégezni. A polgármester személyével kapcsolatban tett cikkbeli kijelentés e minőségének, az önkormányzatért viselt felelősségének megítélése szempontjából kifejezetten lényeges. A közlés súlyosságát pedig növeli, hogy a cikk bizalmi munkatársakra hivatkozva olyan kijelentést tesz, amely a vezető alkalmatlanságára utal. A sajtó-helyreigazítás társadalmi rendeltetése éppen az, hogy felperesnek a sérelmezett közlésekkel szemben a

nyilvánosság előtt jogvédelmet biztosítson. A Legfelsőbb Bíróság Polgári Kollégiumának 15. számú PK állásfoglalása kitér arra, hogy amennyiben a bíróság álláspontja szerint a jogosult közzétenni kért nyilatkozata nem megfelelő, a bíróság a helyreigazító közlemény szövegét az érvényesített jog tartalmi körén belül másként határozza meg, így annak sincs akadálya, hogy a bíróság maga állapítsa meg a közlemény szövegét. A felperes jogi álláspontja szerint egyértelműen megjelölte, hogy a cikkből mit sérelmez, a bíróság pedig ezen belül meghatározhatja a helyreigazítás szövegét.

- [11] Az alperesek fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.
- [12] A fellebbezés részben alapos.
- [13] A jogorvoslati kérelem a döntés egészét támadta, ezért az elsőfokú ítélet részben sem emelkedett jogerőre.
- [14] A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 195. § (2) bekezdésre és az 1/2017. Polgári jogegységi határozatra figyelemmel továbbra is irányadónak tekintett PK 15. számú állásfoglalás a bíróságok számára értelmezési szempontokat nyújt az ítélettel megállapítandó helyreigazító közlemény tartalmához. Az I. pont második mondata szerint a keresetnek helyt adás esetén a bíróság határozatában belátása szerint - azonban a kérelem és az ellenkérelem korlátai között - állapítja meg a helyreigazító közlemény szövegét. A sajtó nem kötelezhető olyan nyilatkozat közlésére, amely az érvényesített igény körében a helyreigazításhoz szükséges mértéket akár tartalmában, akár terjedelmében túllépi. Ilyenkor a bíróság a közlemény szövegét az érvényesített jog tartalmi körén belül másként határozza meg.
- [15] Az előbbieket gyakorlatban érvényesülése során az érvényesített igény tartalmát a felperes által kért helyreigazító közlemény szövege alapján kell megítélni. A felperesnek az érvényesíteni kívánt jog körében tett előadásából állapítható meg ugyanis, hogy a bíróságtól milyen tartalmú személyiségvédelmet kér. A felperes helyreigazítási kérelméből azonosítható, hogy a sajtóban őt érintően megjelent közlések közül mely tényállításokat tart valótlannak, valamint - amennyiben kívánja ennek közzétételét - melyek a hamis állításokkal szembenálló, való tények. A sajtóhelyreigazítás speciális szabályai szerint, a Pp. 496. § (4) bekezdéséből következően a keresetlevélnek - a megelőző helyreigazítási kérelem kötelező tartalmi elemeihez igazodóan - az igényelt helyreigazító közlemény határozott tartalmát kijelölő, a valótlant, illetve hamis színben feltüntetett tényállítások és azok igénylésének feltételével a valósnak tartott tények meghatározását kell tartalmaznia. A PK 15. számú állásfoglalás értelmezési szempontjai ehhez képest a helyreigazítás tartalma és terjedelme körében nyírnak el jelentőségüket.
- [16] A helyreigazítási kérelemmel egyező tartalmú és terjedelmű kereset elbírálásakor a bíróságnak figyelemmel kell lennie a Pp. 2. §-ban meghatározott tartalommal érvényesülő rendelkezési elvre. Ennek alapján a felek szabadon rendelkeznek perbe vitt jogaikkal, a bíróság pedig - törvény eltérő rendelkezése hiányában - a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van. A felperes tehát szabad belátása szerint határoz arról, hogy kíván-e, amennyiben igen, kivel szemben és milyen tartalommal a bíróságtól jogvédelmet igényelni. A rendelkezési jog kizárólag akkor korlátozható, ha a korlátozás törvényi felhatalmazáson alapul és más, hasonló prioritású jogalkotói célokat szolgál. A 2. §-ból következően az ügy uraiként meghatározott felek azonban felelősek eljárásukért és annak eredményéért. Nyilatkozataik, egyéb perbeli cselekményeik értékelésénél a bíróság nem mérlegelhet célszerűségi vagy méltányossági szempontokat, a kérelmekről fő szabály szerint nem térhet el, a fél által állított jogtól eltérő jogalapon nem hozhat döntést [Pp. 342. § (3) bekezdés]. A bíróságnak a kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötöttsége, a túlterjeszkedés tilalma tehát törvényi korlátot állít a sajtóval szemben érvényesített személyiségvédelem tárgyában is. A Fővárosi Ítéltábla mindezek előrebocsátása után vizsgálta, hogy az elsőként kifogásolt közlés miatt van-e helye a felperes által kért helyreigazításnak.

- [17] A felperes megelőző eljárásban előterjesztett helyreigazítási és kereseti kérelmében is azt tartotta valótlan állításnak, hogy a cikk szerint a költségvetés előkészítésének időszakában szabadságra ment. A fellebbezésben kétségtelenül szerepeltette a másodlagos tények között, hogy az igénybe vett szabadság tartama mindössze egy nap volt, amely nyilvánvalóan kevesebb, mint a cikkben megjelölt, többnapos időtartam. A helyreigazítási kérelem azonban - a kereseti kérelemben foglalt közleménnyel egyezően - azt a tényt állítja valótlanul, hogy a polgármester „a költségvetés előkészítésének időszakában szabadságra ment”. A rendelkezésre álló peradatokból egyértelműen megállapítható, hogy a felperes maga tett előadást az őt megillető szabadság egy napos igénybevételéről és annak időpontjáról. Ezzel összefüggésben arra hivatkozott, hogy a közölt időpont a cikkben foglaltakkal szemben már a költségvetés előkészítése utánra esett és rossz fényt vetett rá az, hogy az I. rendű alperes ennél korábbi időre állította a szabadságolást. A jogsérelmet ebből vezette le és a helyreigazító közleményben sem tért ki arra, hogy a közlésnek a napok számára vonatkozó részét kifogásolná. Ezzel szemben az I. rendű alperes ellenkérelmében hangsúlyozta, hogy a kereset jogi érvei nem a valóság hamis színben feltüntetésére vonatkoznak, hanem a felperes azt az állítást tartja valótlanul, hogy szabadságra ment a költségvetés-előkészítés során.
- [18] A kérelmek korlátai között az elsőfokú bíróság helyesen értelmezte a helyreigazító közlemény tartalmát, formállogikai szempontból helytállóan következtetett arra, hogy a szabadság igénybevételének ténye a perben bizonyított, amelyhez képest annak időtartamáról való helytelen adat közlése nem volt része sem a megelőző eljárásban közölt kérelemnek, sem a kereseti kérelemnek. Az előkészítési szakot nem az igazgatási folyamat egyes, megkülönböztethető fázisaihoz mérte, hanem arra úgy tekintett, hogy a képviselő-testület döntését (**megjelenés dátuma**) megelőző időszak minősül annak. Ez az értelmezés pedig megfelel az általános közfelfogásnak, amely az önkormányzat működése szempontjából magát a költségvetés elfogadását tekinti hírértékkel rendelkező érdemi információnak, és valamennyi, ennek érdekében végzett tevékenységet az előkészítéshez sorol. A cikk egyebekben azt tartalmazza, hogy a felperes a „finisében (tudniillik a költségvetésnek) több napra szabadságot vett ki”, amely szóhasználat a költségvetés tervezésének utolsó szakaszára utal, és nem következik belőle a felperes által előadott, szűkítő értelmezés.
- [19] A felperes fellebbezésében a helyreigazító közlemény bírósági megfogalmazásával kapcsolatos érvelés azért nem helytálló, mert az első közlés mindkét eleme valós, az eltérő szövegezéssel való megfogalmazás pedig más jelentéstartalmat adna az egyébként közérthető helyreigazítási kérelemnek. Ezt a következményt azonban a Pp. 2. §-a korábbiak szerint kizárja.
- [20] A másodfokú bíróság a második kifogásolt közléssel kapcsolatban nem értett egyet az elsőfokú bíróság döntésével. A határozat indokolásából kitűnően a bíróság a keresetet ebben a részében azért utasította el, mert az igényt - annak lényegtelen, közömbös volta miatt - nem tartotta személyiségvédelemre alkalmasnak, így a sajtó társadalmi rendeltetésével összeférőnek. Ez a jogi következtetés téves.
- [21] Abból kellett kiindulni, hogy az I. rendű alperes a második sérelmezett közlés megtörténtét nem bizonyította. Az ezzel kapcsolatban felajánlott egyetlen bizonyítási indítvány elrendelését az elsőfokú bíróság azért nem tartotta szükségesnek, mert a tanú feltételezhető beszámolóját okirati bizonyítékként rendelkezésre állónak tartotta. A határozat indokolásából nem állapítható meg, hogy ez alatt az elsőfokú bíróság az újsághír szövegét értette-e, ugyanakkor döntésénél a tanúbizonyítási indítvány helyettesítésének szempontjából nem értékelte. Az I. rendű alperes által felajánlott bizonyíték - az újságíró tanúvallomása - az elsőfokú bíróság megállapításával szemben a releváns tény bizonyítására azért volt előre láthatóan alkalmatlan, mert a tényt állító személy csupán közvetett tapasztalatáról tudott volna beszámolni, ez a közvetett információ pedig csupán a - felperes álláspontja szerint valótlan - tény szóbeli megismétlésének minősülhetett, önálló bizonyító

erővel tehát nem rendelkezett volna. Az I. rendű alperes által megjelölt személy tanúvallomása csak annak bizonyítására lett volna alkalmas, hogy a cikkbeli állítást ő fogalmazta meg, ez azonban a perben irreleváns körülmény. Az I. rendű alperes semmilyen bizonyítékot nem tárt a bíróság elé, amellyel a kijelentés valósága igazolható lett volna, a sajtójogi felelősség következményeit viszont az informátor személyének védelmére hivatkozva nem háríthatta el, így a második sérelmezett tényállítás valótlansága további bizonyítás nélkül is megállapítható volt.

- [22] Sajtó-helyreigazítás csak tényekkel szemben kérhető. Az elsőfokú bíróság - a felek közös álláspontjával megegyezően - az előzőekben kifejtettek szerint helyesen tekintette a második kijelentést tényállításnak. A sérelmezett mondat a felperesnek tulajdonítja azt a közlést, hogy munkatársainak, bizalmasainak azt mondta: készítsék elő a költségvetést, ő úgysem ért ahhoz. A felperes azonban mindvégig vitatta, hogy ilyen kijelentést tett, tehát a közlés valótlanságát állította. Az ítélkezési gyakorlat szerint a sajtó-helyreigazítási jog kétségtől azt a személyt is megilleti, aki vitatja, hogy a sajtó által neki tulajdonított nyilatkozatot megtette (EBH2004. 1021.). Nincs tehát akadálya annak, hogy a felperes egy tény meg nem történtével indokolja a helyreigazítási kérelmét. Amennyiben pedig a valótlán tényállítás a helyreigazítást igénylő fél személyének megítélése szempontjából nem közömbös, lényegtelen vagy pontatlan, a helyreigazítást el kell rendelni.
- [23] Az elsőfokú bíróság téves értelmezéssel jutott arra a következtetésre, hogy mivel a költségvetés előkészítési folyamatban a polgármester szerepe önmagában nem jelentős, a folyamatban számos más személy is részt vesz, ezért a szakértelem hiányának állítása nem befolyásolja a felperes megítélését. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, hogy a cikk nem mások véleményére hivatkozva közölte a kifogásolt mondatot, hanem a felperes saját magáról alkotott értékeléseként. A perben kifogást tényállítás pedig az, hogy ez a kijelentés közvetlenül a felperestől származik. A közéleti szereplő által gyakorolt önkritika ténybeli alapját és magát az értékelést az általános vélekedés egyéb körülmények fennállása nélkül általában nem kérdőjelezi meg. Erősíti a valóság érzetét, ha az ilyen kijelentés nem nyilvános szerepléskor hangzik el. A felperes okkal hivatkozott arra fellebbezésében, hogy a hivatali működésre vonatkozó hozzáértés hiányának állítása kifejezetten alkalmas arra, hogy a cikk a személyét a polgármesteri feladatok ellátására alkalmatlanként állítsa be. Az ezzel szoros kapcsolatban lévő valótlán állítás tehát nyilvánvalóan okozhat számára jogsérelmet.
- [24] Ugyanakkor az emberi méltóságból levezethető, a közéleti szereplőket is megillető önrendelkezési jog alapján mindenki maga dönti el, hogy személyiségének hátrányos vonásait kívánja-e és milyen terjedelemben önként a nyilvánosság elé tárni. Amennyiben erre akarataival ellentétesen sor kerül, vagy ilyen hátrányos vonása nincs, a személyiségi jogai védelmére igényt tarthat. A perben bizonyítandó tényre figyelemmel nem volt szükség további alapjogi értékelésre, megállapítható volt, hogy a második tényállítás bizonyítatlansága miatt valótlannak minősül, személyiségi jogot sért. Figyelemmel arra, hogy a tényállítások helyreigazítására irányuló kérelem második része alaposnak bizonyult, a Fővárosi Ítélet tábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése szerint részben megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta.
- [25] Az alperesek a fellebbezési eljárásban fele részben pervesztesnek minősülnek, ezért a II. rendű alperes a felperes jogi képviselőjének költségjegyzéken felszámított, a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján számított munkadíjat köteles az ellenérdekű félnek megtéríteni. Ezt az összeget a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése szerint csökkentette, figyelemmel arra, hogy a felperes a költségjegyzéken az elsőfokú eljárásban irányadó számítás jogszabályi alapját tüntette fel. A részben megváltoztatás miatt módosuló elsőfokú perköltség összegét is csak a felperes számította fel, a másodfokú bíróság pedig az általa feltüntetett óradíj alapulvételével, a Pp. 83. § (2) bekezdése szerint kiszámított összeget ítélte meg számára.
- [26] A fellebbezési eljárásban az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja és a 46. § (1) bekezdése alkalmazásával

megállapított 48.000 forint illeték merült fel. Az Itv. 62. § (1) bekezdés *f)* pontja szerint le nem rótt illeték összegét a felperesnek és a II. rendű alperesnek a Pp. 101. § (1) bekezdése és a 102. § (1) bekezdése, valamint a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés alapján kell az államnak megfizetnie.

, 2020. november 17.

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k.. Kovács Helga s.k.. Tóth Gabriella s.k.
a tanács elnöke előadó bíró

bíró